

Organizațiile U.T.C., toți tinerii patriei înscriu în marea carte a întrecerii socialiste

NOI FAPTE DE MUNCĂ, NOI INIȚIATIVE, IMPORTANTE ACȚIUNI PATRIOTICE

Schimb românesc în ștafeta Olimpiadei

Moment solemn pe Podul Prieteniei: Jelev predă flacăra lui Roțman

Flacăra olimpică, în lungul ei drum de mii de kilometri care desparte străvechea localitate Olimpia din Peloponez de München, orașul gazdă al celei de-a XX-a olimpiade moderne, a poptit de ieri pe teritoriul țării noastre. Urmărit în pag. a III-a un fotoreportaj realizat de trimisul nostru special, VIOREL RABA, la festivitățile ce au avut loc cu ocazia acestui eveniment unic în istoria sportului românesc din toate timpurile, la Podul Prieteniei, punctul de intrare al simbolice ștafete.

Proletari din toate țările, uniți-vă!

LOTRU:

Se pregătește marea premieră

● INTRAREA ÎN PROBE TEHNOLOGICE
A PRIMULUI HIDROAGREGAT

Am poștit în ultimii ani de cteva ori în Centrala subterană de la Ciungheș și grandioasă ei m-a impresionat de fiecare dată. Emoția vine mai ales dintr-un soi de uimire nativ în fața acestui miracol: o uriașă grădă cu un templu neverosimil, sfredelit de oameni în miezul de stâncă al pământului.

Am poștit în ultimii ani de cteva ori în Centrala subterană de la Ciungheș și grandioasă ei m-a impresionat de fiecare dată. Emoția vine mai ales dintr-un soi de uimire nativ în fața acestui miracol: o uriașă grădă cu un templu neverosimil, sfredelit de oameni în miezul de stâncă al pământului.

Asăzi, aici undă bate inima fierbinte și generosă a Lotrului, ceea ce deosebește ultima și emoția nu mai sint proptia, dimensiunile vaste — grădă a fost între timp „mobilă” cu mii de tone de utilaje — și efortul nobil al constructorilor și montorilor aflați aproape de capătul ultimei etape, a

DORU MOȚOC

(Continuare în pag. a II-a)

PLOIEȘTI:

„TÎNĂRUL DE LÎNGĂ TINE“

● O VALOROASĂ INIȚIATIVĂ A COMUNIȘTILOR
DE LA UZINA „1 MAI“ ÎMBRĂȚIȘATĂ DE TOȚI
UTECIȘTII ÎNTEPRINDERII

...La sfârșitul lunii aprilie, într-o după amiază, consiliul de conducere al secției aparatelor din cadrul Uzinei de utilaj petrolier „1 Mai” din Ploiești se afla în plină ședință de lucru. Pe ordinea de zi: măsurile ce se impuneau a fi luate pentru a se asigura îndeplinirea planului cincinial cu șase luni mai devreme. La un moment dat a fost abordată problema pregătirii profesionale a tinerilor muncitori. Cu foile de pontaj în față, maestrul au demonstrat că deși cei mai mulți dintre ei au reușit pînă astăzi să se integreze în ritmul necesar pentru a-și onora sarcini

ca le revin, există totuși un număr destul de mare care din necunoașterea la meserie, din neadaptarea la muncă, din neînțelegerea normelor — cu ei se trebuie să procedem de aici înainte în 21 de zile cit produceam nu de mult într-o lună. Să ne gândim deci ce este de făcut pentru a le accelera integrarea. Cum este și de așteptat, apelul nu a rămas fără ecou. Dintre propunerile făcute, consiliul de conducere al a-

GE. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. a II-a)

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVIII, SERIA II, Nr. 7229

4 PAGINI — 30 BANI

LUNI 14 AUGUST 1972

O EXPERIENȚĂ
A ORGANIZAȚIILOR
U.T.C. DIN JUDEȚUL
COVASNA

TINERILOR DIN SAT — PROFESII DE CARE SATUL ARE AZI NEVOIE!

PE TOT CUPRINSUL ȚĂRII

ÎNSEMNELE HĂRNICIEI TINEREȘTI

Pe șantierele muncii patriotice tinerii din toate județele trec noi examene ale hărniciei. Alte serii de elevi și studenți, răspunzând chemării colegilor lor din județul Iași, își petrec a parte din vacanță muncind pe ogare, în fabrici, pe șantiere. Citeva dintre rezultatele dobândite le consemnăm astăzi în corespondențele primite din Râmnicu Vilcea, Cluj și Timișoara.

VILCEA

● În aceste zile de august, cărora Conferința Națională a partidului le-a conferit un puternic dinamism, elevii vilcenți se remarcă printr-o participare masivă și responsabilă la diverse acțiuni de muncă patriotică. Peste 1400 de elevi ai liceelor „Nicolae Bălcescu”, „Vasile Roșiliă” și al Grupului școlar de chimie din municipiul Rm. Vilcea pot fi văzuți în lucru pe ogarele fermelor Ostroveni și Bujoreni, pe șantierele de locuințe ale întreprinderii județene de construcții, în halele platformei de produse stratificate a Combinatului de industrializare fructuos cu întreprinderea de conserve din Rîreanu. Ei sint hotărâți să adauge noi realizări celor 200.000 lei cu care s-au prezentat la ora bilanțului colegii din seria anterioară. La Drăgășani, elevii colaborează fructuos cu întreprinderea de gospodărie orășenească la executarea unor lucrări de drumuri și canalizare. Ei au contribuit și la amenajarea noului strand, la executarea unei sere și a complexului de scamă și Stăfănești. La Brezoi, Călimănești, Voineasa, Mălcuța elevii participă la construcția atelierelor școlii și a altor obiective: săli de sport, laboratoare etc. La Bălcești a fost terminat un nou local cu două săli de clasă iar construcția atelierului școlii este aproape terminată.

● Și în această vară, sportul studenților clujenți la recoltarea produselor agricole sau la activitatea șantierele de construcții este substanțial. Peste 130 de studenți de la Facultatea de istorie au cerut să lucreze la I.A.S. Bietrești, la I.A.S. Rupea-Brasov și la Centrul de legume și fructe Cluj; numeroși alți colegi al lor de la Universitate s-au încadrat în brigăzile de muncă patriotică de la I.A.S. Gherla, I.A.S. Turda și Stațiunea de cercetări horticoale Cluj. Circa 300 de studenți de la Institutul de medicină și farmacie lucrează la Lechința și 150 la Centrul de Căi Ferate. Alți 400 de studenți de la Studiul economic, Facultatea de drept și de la Educație fizică

muncesc la diferite obiective în Cluj. Dacă formăm o sumă a orelor de muncă patriotică efectuate de studenții Centrului universitar Cluj, vom ajunge la o cifră impunătoare: 204.000 ore în care tineretea și munca, îndemnarea se conjugă într-o fructuoasă colaborare.

MICHAELA COMAN TIMIȘ

● Pentru hărnicia cu care muncesc elevii aflați în această serie în activitatea de muncă patriotică, este edificatoare opinia directorului Fabricii „Fructus” din Timișoara, tovarășul inginer Mihai Serafim: „Prezența celor peste 200 de elevi în cadrul întreprinderii noastre, care în acest moment se află într-o perioadă de vîrf de producție, ne dă garanția că vom realiza depășirea cu 10 la sută a planului pe acest an, depășire precontizată în urma reazășirilor sarcinilor potrivit dorinței noastre de a îndeplini actualul cincinial în 4 ani și jumătate. Brigadiera Olga Curelea are,

(Continuare în pag. a II-a)

Elevii ai școlilor profesionale din județul Prahova la muncă voluntar-patriotică pentru construirea Complexului turistic al tineretului din Bușteni.

AU LUAT SFÎRȘIT LUCRĂRILE PRIMULUI FORUM NAȚIONAL AL PIONIERILOR

Duminică, 13 august, au luat sfârșit la Breaza lucrările primului Forum Național al pionierilor. Au fost prezente reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat, al conducerii liceului „Dimitrie Cantemir”. În ultima zi a lucrărilor, au fost aleși din rîndul pionierilor cei 12 locțiitori ai

președintelui Consiliului Național.

Pionierii participanți la Forumul Național au adresat o scrisoare de vie mulțumire Comitetului Central al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu, au lansat o chemare către toți pionierii țării pentru a participa activ, alături de întregul popor, la

îndeplinirea sarcinilor trasate de Conferința Națională a partidului.

La adunarea festivă de închidere a luat cuvîntul tovarășul Virgiliu Raduian, președintele C.N.O.P., ad-junct al ministrului educației și învățămîntului.

La Tamașalău, zece tineri formează „clasa” ucenicilor la locul de muncă pentru trei meserii tradiționale ale satului. Sint absolvenți de anul trecut și din această vară ai școlii generale. Iar aria exemplului se confundă cu întreg județul Covasna. Pentru că, aici, școala deprinderii meseriilor satului prin ucenicie la locul de muncă a fost înființată peste tot. Despre tineri care învață mecanica, sudura, electricitatea, lemnăria, fierăria se vorbește mult. Firesc. Aproape o sută de tineri se află de cteva luni, în băncile școlii experimentale organizate. Cu maximă atenție se urmărește dacă această formă de calificare este sau nu eficientă; dacă ideea are aderență atît la unitățile cooperatiste cit și la tineri și la aceia în seama cărora cad obligațiile de pro-

fesori; dacă „minimalele condiții” privind activitatea de ucenic în atelierul satului, despre care se vorbea la început, pot fi îmbunătățite.

Pentru un timp ne-am îndugătat și noi reprezentanților factorilor investiți cu răspunderea organizării și urmăririi acestei acțiuni. „Preocupăți să dăm viață măsurilor adoptate de către Plenara Comitetului Central al U.T.C. din Iunie, ne spunea tovarășul Ștefan Rab, prin consiliul tineretului sîtesc, Comitetul județean al U.T.C. a organizat și declarat această formă de pregătire profesională în meseriile tradiționale, dar deficitară în cadru, cum sint cele de zidar, fier-

GH. FECIORU

(Continuare în pag. a II-a)

CĂLDURA RIGORII

de NICOLAE IOANA

Întîlniți adesea oameni care vorbesc despre „romanul” vieții lor. Pe acești oameni trecuți prin multe, vremea și întîmplările și-au pus amprenta. Pe unii timpul i-a ascuțit, pe alții i-a sensibilizat. Cîți însă dintre aceștia realizează că ei sint o „istorie”, un mic roman din marea carte a existenței. O „istorie” e fiecare om. Dar trăirea ei diferă. Dincolo de cursul evenimentelor la care sintem supuși cu toții apare și se dezvoltă în om ceea ce noi numim viață interioară. Și cu toate că dimensiunile ei sint date de societate, această lume lăuntrică nu poate fi neglijată în nici un fel. Armonizarea ei cu lumea din afară este ființa principală spre care tinde atît individul cit și societatea. Deoarece în felul cum această legătură se cimentează apar multumirile sau nemulțumirile, plinul sau vidul. Desigur că niciodată nu se poate realiza o armonie totală; totdeauna, a parte din lumea lăuntrică și din cea reală va rămîne „nesatisfăcută”. În rezolvarea acestui raport se ține seama de faptul că omul dispune de o mare încălcare emoțională care niciodată nu se oferă în întregime sau se oferă numai în momente cheie din existența lui. Această încălcare și frîmțare îi este proprie mai ales primei viște, aceea a intrării în viață. Cu toate „inegalitățile” de structură, moralitate, fiecare om are ceva frumos în el care, dacă nu întîlnește înțelegerea și căldura, riscă să se piardă și să apară mult mai tirziu decît trebuie. Imprejurările însă tes existența neputîndu-se controla pînă în străfundurile ei. Oricît de rațională ar fi, o întăcire socială nu poate avea pretenția și de fapt nici nu și propune să pătrundă și să elucideze în chip absolut bogăția firii omului. Ea îl influențează, îi oferă normele și cadrul de conștiință, dar construirea unei interiorități salubre revine totuși fiecărui individ în parte. Se poate vorbi însă de altceva în legătură cu puterea de influențare a structurilor sociale, influințe în fond atît de adîncă, și anume de o mai mare complexitate umană a factorilor de acțiune asupra omului care cere o îmbinare cu mai multă pricepere a principiului abstract căldura, afețiunea înțelegerei umane în fiecare caz în parte. Spun aceasta deoarece sint oameni care aplică sec, neconstructiv, mecanic o serie de norme fără să le dea căldura umană necesară. Desigur că nimeni nu poate nega corectitudinea și atașamentul lor dar, fiind seama de complexitatea vieții omului, lucrul ar căpăta alt contur și o semnificație mai adîncă dacă rigorii i s-ar adăuga mai multă solicititudine. Principiile noastre au în ele acea înaltă temperatură umană prin însăși esența și scopul lor și nu pot înțelege, decît în unele cazuri ca neputința sau automatismul, lipsa de flăcără, de dăruire. În procesul complex de educație, în care educația muncii ocupă primul loc, înțelegerea nuantată, apropierea de om nu pentru a-l incurja greșelile ci pentru a-l ajuta cinstit, sincer, riguros are o importanță deosebită. Atît rigurile cit și libertățile le încălzește omul, iar școlarii ar excesul de zel acolo unde nu trebuie mai degrabă strică decît să întărească acea armonie care leagă indestructibil pe om de pulsul și viața cetății.

FOTO-ANCHETA „SCINTEII TINERETULUI”

Ce ne oferă cluburile și casele de cultură?

La unii, „închis pentru renovare”, la alții, trebuie renovată activitatea!

Foto 1

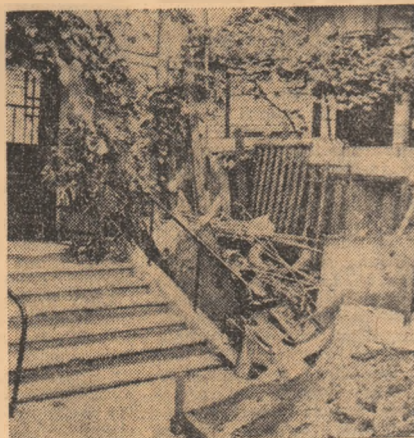

Foto 2

Am urmărit într-un raid anchetă, instanțanee din casele de cultură ale tineretului și din cluburi uzinale, așa cum ni le-a oferit radiografia unei zile. Am întîlnit aspecte releabile și din păcate, altele oricum discutabile. Firesc, aceste aspecte nu își propun să discute și să prezinte activitatea de ansamblu a acestor case de cultură și cluburi activitate în general cu rezultate notabile, ci să surprindă pe viu ceea ce se oferă într-una din aceste zile de vară tinerilor din Capitală.

Foto 1-2. La „Universitas” clubul cultural-studentesc al Universității din București, în toila vacanței liniște și pustiu. Ba, nu numai atît, la intrare găsim depozitate materiale de construcție. Ar părea firesc să se petreacă ceea ce ne anunță singurul afiș — aplicat nu tocmai la vedere — că în această perioadă „programul” cuprinde o unică manifestare de amploare: „clubul este în renovare începînd de la 3 iulie '72”. Ar părea firesc gin-

dindu-ne că în anotimpul vacanței, cînd studenții sint în marea lor majoritate plecați din București, clubul „Universitas” să se primenească pentru sezonul de toamnă. Ceea ce nu este deloc justificat este faptul că această „renovare” declarată la sus amintita dată

ION MARCOVICI,
C. R. CONSTANTINESCU,
S. TUDOR
Fotografii PAVEL TINJALA
(Continuare în pag. a II-a)

PROGRAM
CLUBUL
ESTE ÎN
RENOVARE
ÎNCEPÎND
de la
3. IULIE '72

M. DORU CLUJ

● Fabrica de încălțămînte și pielărie „Clujana”. Entuziasmul cu care tinerii au răspuns chemării Comitetului U.T.C. din fabrică de a participa, prin acțiuni de muncă patriotică, la construcția unui cămin pentru nefamilisti, va avea ca rezultat darea în folosință a unui corp de clădire în toamna acestui an. Capacitatea totală a căminului va depăși 400 de locuri, așa încît construirea acestui obiectiv

ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI DE 23 AUGUST ȘI A ANIVERSĂRII REPUBLICII

INSEMNELE HĂRNICIEI TINEREȘTI

(Urmare din pag. 1)

de asemenea, cuvinte de laudă pentru cele 15 fete, eleva la liceul nr. 10, care au luat inițiativa deservirii integrale a unei linii de îmbuteliat conservă. În cauzele care consemnează realizările celor două echipe de elevi, figurează cifre ce ilustrează volumul efortului depus: peste 4000 kg legume prelucrate. Au fost desemnați și primii evidențiați: Faur Diana, Munteanu Eleonora, Chelaru Hortensia toate eleve în anul II al amintitului liceu.

Pe șantierul Casei tineretului din orașul Timișoara numărul celor care au intrat în posesia carnetului de brigadier se ridică la 612. Rînd pe rînd, serie după serie, elevii de la liceele nr. 1, 10, 7, Construcții civile, Școala profesională U.M., studenții de la Institutul politehnic au adunat o zestre de circa 40.000 de ore. După cum ne informază inginerul Nicolae Schumier, această strădanie se materializează pînă în prezent în realizarea a 70 la sută din partea de rezistență a corpului A și 10 la sută din partea de arhitectură urmînd ca pînă la sfîrșitul lunii septembrie să se termine lucrările exterioare la primul corp, pentru ca în perioada de iarnă să se poată trece la executarea lucrărilor interioare. Studenții Bujor Juraton, Gheorghie Lăchășter anul II la Facultatea de construcții, secția de subinginerii, care alături de alți 28 de colegi își fac practica de producție la ridicarea Casei tineretului, ne-au mărturisit că deși efectuează lucrări în majoritatea lor necalificate, și-au notat foarte multe lucrări referitoare la ceea ce înseamnă organizarea activității unui șantier. Un amănunt care încă o dată atestă rolul muncii efective în însușirea unei profesii.

ION DANEA

(Urmare din pag. 1)

unor lucrări de montaj de înaltă clasă — în centrul subteran s-a desfășurat cu două zile în urmă o premieră de excepție: cuplarea rotorului primului hidroagregat.

A fost o premieră „cu uși închise”. O premieră spectaculoasă desfășurată în fața publicității și, mai ales, fără spectatori. O premieră la care am sosit exact atunci cînd trebuia, adică... după ce s-a terminat.

Tînărul inginer Mircea Criveanu, sub a cărui conducere s-a desfășurat această operație care a pretins o precizie fantastică și o tehnică a manevrelor, ajunsa la desăvîrșire, reconstituie evenimentul petrecut cu puțin timp înainte:

— Mai întîi o precizare: asemenea operație se desfășoară întotdeauna fără martori, fără invitații din afară, într-un cadru „strict confidențial”. Ea cere o încredere maximă din partea tuturor celor care o realizează, cere o liniște și o ordine perfectă. În clipele acelea de veritabil suspens, totul se concentrează în

(Urmare din pag. 1)

paratajului a optat pentru cea aparținînd frazerului Sandu Iulian:

— Consultîndu-mă cu ceilalți comunisti din secție — a precizat dînsul — am hotărît ca, de mine chiar, fiecare dintre noi să se îngrijească îndeaproape de unul, doi sau cîți tineri muncitori crede că poate să ajute la impulsionarea randamentului lor productiv. Iată o listă cu cei care s-au declarat de acord să sprijine această acțiune pe care am denumit-o „Tînărul de lîngă tine”. Sîntem 27.

A doua zi, numărul celor înscriși pe listă s-a mărit. Inginerul Ilie Popu, secretarul organizației U.T.C. al acestui compartiment de fabricație, venise în numele a șapte ucenici — băieți cu mai multă experiență, frunțiși din frunțiși, după cum li caracterizase comunistul Sandu Iulian — să anunțe decizia acestora de a participa activ la

LOTRU: SE PREGĂTEȘTE MAREA PREMIERĂ

seosului executării întocmai a manevrelor, a comenzilor pe care ni le transmite telefonice, cu un ton voit degajat, tocmai pentru a nu-l lăsa pe ceilalți să ne ghiocească propria emoție. Pentru că, trebuie să vă mărturisesc, în acele clipe parcă eu însumi mă simțeam puțin emoționat. În primul rînd, datorită ambianței neobișnute: toate schelele fuseseră desfăcute ca să avem o deplină libertate de mișcare și încredem senzația stranie că mă aflu sub cupola unei uriașe catedrale gotice. Apoi, nickierii în țărî nu s-a mai montat un rotor vertical. Dacă v-aș spune că aici totul trebuie să se desfășoare la „milimetru” ar fi puțin. Imaginați-vă o piesă uriașă cu diametrul de peste 8 metri, că are între ea și piesa cu care se cuplează treceri de numai 8 milimetri, iar în locul unde se fixează un joc admisibil de ma-

mai o zecime de milimetru. Manevrelor trebuie să fie în acest caz nu foarte bune, nu foarte precise, ci desăvîrșite. Și au fost. Cam asta este tot!

Am privit rotorul, acum montat, un coloz de oțel care așteaptă cuminte clipa cînd apă izbindu-l cu o presiune de 80 de atmosfere și va imprimă 875 de rotații pe minut. Generatul astfel primul din cei 175 de Megawati, care vor fi puși în funcțiune sistemului energetic național.

L-am privit acum cu atenție, pentru că mai tîrziu, el nu va mai putea fi văzut. Și m-am gândit că poate atunci, la o lumină și o bucurie, vom uita că sîrbătoarea noastră o datorăm lor — șefului de echipă Florea Oprea, montatorilor Nicolae Boțocan, Dumitru Pavel și Ilie Sergheiu, șefului Gheorghie Rîșco, șefului Ion Zără și tu-

PLOIEȘTI: „TÎNĂRUL DE LÎNGĂ TINE“

inițiativa ce urma a fi declarată. Cu alte cuvinte, secțiunile despre care vorbim își manifestau dorința să pună și ei umărul la ridicarea profesională a colegilor lor.

„Și au trecut peste trei luni. Trei luni pe parcursul cărora în secția aparatei a Uzinei „1 Mai” din Ploiești s-a înregistrat un salt calitativ demn de reținut. Practic, la ora actuală, aici nu mai există tineri sub normă. Există în schimb mai mulți muncitori ce obțin sporuri substanțiale în îndeplinirea sarcinilor de plan. Dintre ei, și cei 37 cărora din mai și pînă acum li s-a înțins o mînd de ajutor. Cu rapoartele de producție în față

se la următorii școlii, Florică Filipoiu, de pildă, în mai a reușit peste salariul tarifar 108 lei; în iunie 357 lei; în iulie 382 lei. La fel, ceilalți trei tineri Ioan Mădăcuș, Ioșif Gheorghie, Vasile Saou — îndrumați de autorul inițiativii, frazerul Sandu Iulian, au înregistrat importante depășiri ale salariului. Și cum în secție se munciește în acord individual este lesne de înțeles că un clipă mai mare înseamnă mai multe produse, înseamnă calitate. Performanțele înregistrate și de Nicolae Bodor — în mai, „sub normă”, în iunie plus 357 lei — ce s-a bucurat de autorul uzinei Victor Verga, sau strîngerul Marian Răduța, a cărui activitate a fost și este co-

pregătesc asiduu ca fierari. „Am fost prieten și coleg de clasă, iar la terminarea școlii am hotărît să ne calificăm în sat, mărturisese Ioșif Petrușcu. Pentru că, de atunci și satul ne oferă condiții cel puțin tot atât de bune privind practicarea unei meserii ca și în întreprinderea din oraș. Avem însă satisfacția că și noi punem umărul la dezvoltarea economică și la urbanizarea satului nostru”. Și cum viitorul satului este legat de activitatea de meserie a oamenilor, ceea ce se întreprinde acum la Tamașalău, peste tot în județul Covasna, are menirea să apropie acest viitor. În susținerea afirmată aducem inițiativa sîntetizată sub cheamarea „Fiecare tînăr al satului are un meserie” și propusă de Comitetul județean U.T.C. ca obiectiv esențial al activității politice la sat. În inițiativa a găsit un larg ecou printre tineri. Apropo o sută sînt acum cuprinși în forma de calificare prin ucenicie la locul de muncă, o sută și ceva de băieți și fete deprînd meseria de tractorist prin cursurile organizate în cadrul secțiilor de mecanizare. Este primul eșalon.

(Urmare din pag. 1)

rar, mecanic, lăcătuș, sudor, rotor, curelar. Împreună cu Uniunea județeană a cooperativei agricole au întocmit statutul ucenicului la locul de muncă, găsind totodată, forma administrativă și juridică de examinare și emitere a unui certificat de calificare. Cursurile durează, de la profesie la profesie, între șase luni și trei ani, pe măsură în sușirii meseriei sporind și distribuția ucenicilor, retri-

PROFESII DE CARE SATUL ARE AZI NEVOIE

buire pe care o asigură cooperativele agricole cu care acestea au încheiat contract. Forma de pregătire la locul de muncă în meseriile satului va fi permanentizată și în fiecare toamnă o nouă serie de absolvenți ai școlilor generale fiind îndrumată să îmbrățișeze una din profesiile satului.

În atelierelor satelor, tinerii ucenici fac progrese în însușirea meseriei. La Catalina, Elemir Zakariou, Francisc Macu și Alexandru Timar, vor deveni lăcătuși. „Avem toate

condițiile create, ne spunea Elemir Zakariou. În primul rînd dîndu-ne de lucru. Opt ore din zi nu sînt o clipă. Ne-au fost asigurate sculele necesare. Pentru cunoașterea în amănunt a sectoarelor cooperative, săptămînal răspundem de buna funcționare a altor utilaje din dotarea unității. Totodată am confecționat diferitele subsanșamble necesare punerii în funcțiune a sectoarelor și a instalațiilor de preparare a furajelor în zootehnie. Sînt convins că

inoputul lunii iulie cînd, președintele unității, tovarășul András Covaci, (și secretar al Comitetului U.T.C.), a solicitat citirea tinerilor din sat să se calibre în meseria de fierar, reamîndu-mă astfel — firul tradiției. Șapte tineri au răspuns prezent, iar profesorii au fost recuțați dintre bătrîni satului. Și, din ziua aceea, două forje au intrat în funcțiune iar tinerii fac progrese. Iar comenzile au început să apară. Localitatea fiind propusă spre urbanizare, Con-

torii tovarășilor lor, minunaților oameni care într-o zi de august, a anului 1972 au realizat cu priecoper, încredere și superbă modestie una din cele mai dificile operații din istoria șantierelor hidroenergetice românești.

Cine sînt de fapt acești oameni?

Sînt tinerii noștri, ne răspunde inginerul Criveanu. Cel mai „bătrîn” dintre șefii mei de echipă are 34 de ani. Ceilalți sînt mult mai tineri, cea mai mare parte din ei brigadierii al șantierului național al tineretului.

Privesc chipurile luminoase, destinate ale acestor fîcăi, ale acestor eroi, care nu știu că sînt eroi. Mă apropii și le strîng cu emoție mîna mare puternică și aspir. I-ași îmbrățișa dacă gestul nu mi-ar părea deplasat. Și, nu știu cum, mă simt deodată fericit că pot scrie despre ei, despre cei care prin tot ce fac pentru ridicarea patriei sînt zarzite de lumină a viitorului, scriu la fișul lor în cartea de aur a tîmpului socialist, un poem neasemuit de frumos, cum eu nu voi putea scrie niciodată.

ordonată de către Constantin Rogu, și el ucenic. Cum au fost posibilă într-un timp relativ scurt aceste „metamorfoze”?

— Eu — ne spune Florică Filipoiu — eram deficitar la activitatea „cître desen tehnic”. O-am, după ce nea Iulian ne-a explicat pe îndelete cum anume să fac „lectură” em devenii un adorator al ei.

— Cel mai mult timp, și cele mai mari necazuri le ameam cu regulile — ne mărturisește Nicolae Bodor. Veniți să mă vedeți după „lectură” predată la școala locală de Verga și o să așteți un secret al depășirilor de normă.

— Cîți despre mine — ne informează Marian Răduța — nu înțeleg prea bine cum sînt acum sculele, cum să adoptez un dispozițiv la operațiile ce le ameam de executat. Cînd Constantin Rogu m-a spus că nu e de loc greu m-am gândit: „Nu-și pentru ei, care erau ucenici”. Și totuși așezîi spun și eu „Nu-i deloc greu”. Pînă a sfîrși aici trînd Costel a trebuit să-mi arate și răsunete ce înseamnă o corectă acțiune sau cum poți, cu același dispozițiv, să lucrezi și mai mult și mai bine.

Intr-adevăr așa s-a procedat. Fiecare dintre „profesori” au dedicat o parte din timpul lor — omină o dată mai devotată la lucru, sîntîndu-mă alături după progres, ușașu chiar și în pauze de masă — întruirea practice a colegilor mei puțin pregătii profesional. Este, desigur, o dovadă de generozitate din partea lor. Dar nu numai atât. Este o dovadă a înțelgerii necesității ca și omul de lîngă tine să reușesc să se integreze ritmulul alert pe care și tu și el și toți trebuie să-l înregistrați dacă veți, și înțelgerii, să citițiți gaze luni în întrecere cu timpul.

Nu pînă multă vreme — rețede secretarul organizației U.T.C. de la aparate — sînt primii în mijlocul nostru absolvenți cursurilor de calificare de scurtă durată. Date fiind rezultatele bune obținute pînă acum de la demararea inițiativii, întensionată și încredințată pe eșecia șefilor tineri sub normă. Ei știu, din proprie experiență, măsura exactă a ajutorului colegial și nu ne îndoiim că la rîndul lor vor face tot ce le stă în putință astfel încît despre sprijin în care lucrăm să se spună: „ESTE SECȚIA FRUNTAȘILOR”.

PE agenda ZILEI

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, NICOLAE CEAUȘESCU, a trimis Președintelui Republicii Islamice Pakistan, ZULFIKAR ALI BHUTTO, următoarea telegramă:

A XXV-a aniversare a independenței Pakistanului îmi oferă plăcuta ocazie de a transmite Excelenței Voastre și, prin dumneavoastră, poporului pakistanez felicitări cordiale și cele mai bune urări de prosperitate și progres. Sîntem convinși că bunele relații de prietenie dintre România și Pakistan se vor dezvolta și întări în interesul popoarelor noastre, al păcii în lume.

În Capitală și la desfășurată lucrările — sub egida Comitetului municipal U.T.C. și a Asociației Române de Marketing — sînt desfășurate activități de comerț cu tema „Creșterea eficienței economice a activității de comerț exterior”. Acțiunea se încheie cu un moment important în ceea ce privește valorificarea gândirii creatoare a directorilor specialiști din domeniul activității de comerț exterior. Cele 12 comunicări susținute, aparținînd tot autorilor îndrumați românești de proză, au primit șirul unor personalități în materie, a precizată drept contribuții de seamă la sporirea eficienței economice a activității de comerț exterior. De Altel, sesiunea s-a bucurat de participarea unor cadre de conducere și specialiști din M.C.E. și a unor numeroși tineri, care în partea a doua a lucrării au susținut dezbateri pe marginea temelor prezentate.

Subliniind faptul că sesiunea se constituie într-o expresivă manifestare a înaltelor desiderate puse în acest sens de recenta Conferința Națională a Partidului, punem punct acestei informații. Nu înaintea de a conștientiza meritele cuvînt de laudă la adresa inițiatorilor ei.

I. ANDREIȚĂ

ORCHESTRA FEDERALĂ DE TINERET DIN REPUBLICA FEDERALĂ A GERMANIEI

oficiu în lumea în țara noastră
prezintă
marți 15 august 1972, ora 20,00 la

ATENEUL ROMAN

CONCERT SIMFONIC EXTRAORDINAR

În program:

ANTON VAN WEBER — 4 piese pentru orchestră, opus 6

LUDWIG VAN BEETHOVEN — Concertul pentru pian și orchestră nr. 5.

solistă Gitti Pimer (München)

JOHANNES BRAHMS — Simfonia nr. 1, opus 68.

Dirijor: VOLKER WANGENHEIM (Bonn)

Biletete pentru spectacol pot fi procurate de la casa de bilete a Ateneului Român.

Festivaluri folclorice

La Dirvar, Căzănești, Bala, Rogova, Măiovă, precum și în alte localități din Mehedinți s-au desfășurat, duminică, ample spectacole în cadrul Festivalului cîntecului, jocului și portului popular județean, organizat de către Comitetul județean pentru cultură și educație socialistă în împlinirea Zilei Eliberării și a aniversării jubileului Republicii.

Formații muzical-coregrafice, solisti vocali și instrumentaliști, rapozi populari au prezentat, cu acest prilej, cîntece și dansuri din diferite zone folclorice ale

județului, spectacolele bucurîndu-se de un deosebit succes.

Duminică, în pădurea Oțelea din satul Solduba, comuna Homoroade, județul Satu Mare, a avut loc Festivalul folcloric codrenesc, organizat de către comitetul județean pentru cultură și educație socialistă și Centrul județean de îndrumare a creației populare.

Festivalul folcloric codrenesc a constituit un omagiu adus străvechilor datini și obiceiurilor ale meșugurilor din nordul țării.

După povestirile ilustrate ale lui Gheorghe Remi am văzut, în urmă cu aproape zece ani, un film cu actori: „Tînăr și lina de aur”, de care ne aducem aminte cu plăcere. De data asta, în varianta desenului animat și sub regia aceluiași Remi, care a adoptat pseudonimul Herge, „Tînăr și timpul soarelui” este un film de o sublimitate modestă.

Aventura blondului personaj Tînăr în țara încașilor sînt banale, acțiunea filmului încheiînd cîminte, parcă subit înflorată de frumusețe melodică a cîntecelor lui Jacques Brel, pe care banda sonoră ni le oferă generos.

Desen animat de lung metraj, coproducție franco-belgiană, „Tînăr și timpul soarelui” rămîne un film ce ne trezește o singură nedumerire, și asta nu din vina realizatorilor săi; programarea lui în premieră la singurul sinematograf bucureștean a cărui sală ni s-a promis în atîtea dați că este oferită în exclusivitate filmelor de artă, la Capitol.

„Creierul”, coproducție franco-italiană, este o comedie franțuză care o distribuie forța Jean Paul Belmondo, regreșatul Bourvil, Davil Niven și Eli Wallach. O distribuție așezată în tiparul clasic al suspanșului cu un substanțial a-daus: al comicalului de situație.

Dacă începutul filmului, evadarea unui delicvent parizian, promite accente de parodie la adresa filmului polișt, în continuare nu urmărim decît pregătirea și furtul unui vagon ce adăpostește cîteva miliarde, fondurile N.A.T.O.-ului mutat de la Paris la Bruxelles. O acțiune tipică filmului cu gangșteri care, după cum aminteam, este „întreprințu” cu abilitate profesională de regișorul Gerard Oury (autor și al scenariului de situație unui comic absurd).

Este desigur multă ironie și detașare în viziunea regișorului dar trebuie remarcat faptul că spre deosebire de multe alte comedii poliște filmul își respectă onorabil promisiunea de a fi și comedie și „polișt” fără a confunda termenii.

Este interesant de remarcat și faptul că din această distribuție remarcabilă cel care se detașează net este actorul englez David Niven, pe care publicul nostru l-a văzut mai demult în ecranizarea după romanul lui Jules Verne „Ocolul pămîntului în 80 de zile”. Asta nu înseamnă că Bourvil și Belmondo nu și-ar fi interpretat cu promptitudine și aplombul cunoscut rolurile, dar Niven reușește să dea un plus de originalitate, o morglă britanică, autentică și savuroasă umorului latin în gama căruia e realizat filmul.

„Creierul” reușește în ciuda pretențiilor sale reduse să fie un film de corectitudine profesională, tipic pentru acele, nu multe comedii de serie realizate cu acuratețe regișorală.

Poate, fără partea comică, ar fi fost de reprobat acțiunile sale un decal după atîtea și atîtea subiecte cunoscute dar și meritul scenariului și al regiei de a ne fi oferit un film care și respectă deopotrivă genul, interpreții și publicul. Un film pentru stagiunea de vară, nici prea-prea, nici foarte-foarte.

TUDOR STĂNESCU

„Tînăr și timpul soarelui” — desen animat de lung metraj și „Creierul”, comedie poliștă.

ANUNȚ

LICEUL AGRICOL FUNDULEA — JUDEȚUL ILOV

ANUNȚ:

CONCURS DE ADMITERE în anul I, curs de zi, pentru anul școlar 1972/1973, la următoarele specialități: — agronomie

— protecția plantelor

La concurs se pot prezenta candidații din localitățile rurale de pe întreg teritoriul țării, absolvenți ai clasei a VIII-a a școlii generale, în vîrstă de maximum 17 ani împliniți în anul 1972.

Examenul va începe la data de 1 septembrie 1972 și va consta din probe scrise și orale la limba română și matematică, din materia claselor a V-a — a VIII-a a școlii generale, fiind precedat și de o examinare medicală cu 1-3 zile înainte de primele probe scrise.

Înscrierile pentru concurs se fac pînă la 30 august 1972 la secretariatul liceului, pe baza cererii scrise, la care se anexează următoarele acte:

— certificatul de naștere în original și în copie neegalizată;

— adeverință de promovare a clasei a VIII-a a școlii generale;

— Fișa medicală, eliberată de de spital sau policlinică;

— buletin de analiza sîngelui și rezultatul examenului radiologic pulmonar, efectuat cu cel mult 3 luni înainte de concurs.

Informații la secretariatul școlii, zilnic, între orele 7,30 — 15,30.

FOTO-ANCHETĂ CE NE OFERĂ CLUBURILE ȘI CASELE DE CULTURĂ?

(Urmare din pag. 1)

n-a început nici pînă astăzi. „Nu știu, dom'ne” ne precizează femela de serviciu, singurul salariat prezent, la data exactă a acestei acțiuni. Nu știm nici noi cît de întruștiți sînt „beneficiarii” acestor — să le spunem? — tergiversări, dar — lucru sigur — „renovarea” e singura, legală, rapidă, justificată și fără alte comentarii formale de a oficializa o totală inactivitate.

Asistăm la acreditarea ideii că vara necesitățile studenților, necesitățile spirituale și celelalte, sînt satisfăcute de ștrandul de la Tei. Alfel cum s-ar explica detașarea metoștilor în frunte cu directorul Casei de cultură a studenților la „comandamentul festivalului al acțiunilor studențești din Capitală, în timp ce clubul „Universitas” este... în

renovare, iar Casa de cultură a studenților oferă doar întimitatea și penumbra barului?

Deci, un popas la Tei. 10—12000 de studenți în zile de caniculă își petrec aici o bună parte din vacanță. Stupoare: veniți cu ideea preconcepută că pasivitatea lor este jocul cu cuburile, trasul de furig (pe pontoane și în apă) și obositorul exercițiu al descîrării utului unei cărți, „idei” surugate de recenta emisiune T.V. „Romantic club” am fost — spre mărturisirea noastră bucuriei — total dezamăgiți. (Foto 3). În clubul răcoros al bazei am găsit tineri absorbiți de lectură. I-am văzut preferînd tranșant șahul suspectelor delicii procurate de „subtilul” joc pueril al cuburilor. Acțiuni firești la care am adăuga în afara competițiilor sportive ad-hoc și preocuparea serioasă pentru ținuta

și conținutul instructiv al acestei vacanțe. Cităm între altele recenta întîlnire a studenților cu cîțiva participanți la Conferința Națională a P.C.R., discuțiile vii, însuflețitoare, asupra documentelor adoptate de aceasta și a sarcinilor ce revin tinerii generații în acest moment. De asemenea, o altă întîlnire interesantă și care s-a bucurat de o audiență la fel de mare, a fost întîlnirea studenților sosiți din practica efectuată pe marile platforme industriale ale țării. Împărtășind din experiența lor ei au creat un climat favorabil schimbului de opinii, cunoașterii detaliata a educației prin muncă.

Se pare că asemenea activități de substanță au scăpat camerezilor de luat vederi ale Televiziunii care au preferat — după cum ne-a declarat, pe drept cuvînt nemulțumit,

directorul complexului, Ion Ștefănescu — să înregistreze ca strict autentic cu sublinierea că este „o transmisie directă” o activitate regizată în studiourile de pe Calea Dorobanți, cu o exotică recuzită de împrumut adusă și aranjată de specialiștii aceleiași instituții printre studenți, pe malarie lacului Tei. Mai mult, nevoia de spectacol regizat cu orice preț a făcut ca și recitațiile prezentate în emisiune să fie aduse din afară pentru a oferi pasă-mi-te exemple de vocații interpretative ale acelororași studenți reprezentativi, după cum se vede, priat-ro discutabilă „procură”.

O imagine înregistrată joi seara la clubul „TIV”, o imagine care putea fi înfîlțită în același timp la Universal Club, la Ecran-Club, de fapt la aproape toate casele de cultură ale tineretului din Capitală, ca și simbută, ca și duminică. Cu aceasta am enumerat și zilele în care mobilitatea tinerilor este, pentru organizatori, mai puțin dificilă. (Foto 4). Deși, forma de atragere spontană, de ce nu l tineretului la casele de cultură, nu s-a „inventat” ieri, alaltăieri. Fiește, nu am vrea să se înțeleagă prin aceasta că dezavum dansul, mai ritmat sau nu, că avem ceva de obiectat faptul că tinerii dansază în zile și la ore fixe. La urma urmelor orice „salon de dans” care se respectă trebuie să aibă un program precis. Ceea ce vedem nu este însă totul. Dansul este imbo-

găit, cel mai adesea cu surte și eficace (cum ne asigură organizatorii) acțiuni educative și în același timp recreativ-distractivă: concursuri de dans, recunoașteri de melodii, jocul „Baloul buclucii” și Regrelă că fotoreportajul nostru nu a surprins cîteva secvențe inedite ale unor asemenea acțiuni, că nu a surprins de pildă, aștețarea într-o pauză de dans a patru baloane pe care patru voluntari „echipați” cu căciuli (din recuzita echipelor de dansuri populare) prezentate suplimentar și în vîr și țepuse se străduiesc să topăie în hazul (să-i zicem tonic, contagios) al celorlalți. Cîștigă, se înțelege, cel care sparg baloanele, dar cîștigă cu adevărat cineva?

Ce se întîmplă la cluburile uzinelor? La „Semănătore” în ultimele zece zile clubul a găzduit ședințele de analiză ale oamenilor muncii care se desfășoară în această perioadă, tinerilor din uzină indicîndu-li-se frecvențarea „Ecran-clubului” aflat în apropiere. Deci cînd organizația U.T.C. se ocupă de timpul liber al tinerilor se găsește întotdeauna și soluții adecvate. (Foto 5). La clubul Uzinelor „Republica” ne-a întîmpinat seara, pămînicul său căruia, mărturisim, nu i-am reținut numele... Programul zilei cuprîndese doar o recenzie de carte și repetiția unei formații de muzică ușoară în vederea unei chermeze ce va

urma să se petreacă undeva în apropiere. Din programul destul de sărac am reținut faptul că se oferă publicului

Foto 5

filme, recenzii, conferințe pe teme diverse (și pentru orice vîrstă) ca: „Ateroscleroza, cauzele și combaterea ei”. Cum întîmpină clubul pe tinerii ce vin la el? Răspunsul ni-l dau săliile goale în care singura prezentă este... un cătel. La ora 20,45 clădirea clubului nu oferea decît tăcere holurilor goale. Chiar la clubul „T 4” am înfîlțit un

Foto 3

Foto 4

